

tal til at faa oprettet en Menighed med en tysk Præst, naar de ønsker det. Jeg vilde ikke holde det for urimeligt, om man gav denne Ret til 100 eller 200 Familiefædre, Enker og Personer med egen Husstand, som man jo giver en lignende Ret i andre Forhold. Der gives imidlertid i de nye Landsdele Egne, hvor det tyske Mindretal er saa spredt, at det er meget vanskeligt at betjene det paa det kirkelige Omraade, f. Eks. i den vestlige Del af Haderslev-Kredsen; men fordi disse Mennesker bor meget spredt, føler de Trangen til kirkelig Betjening ligesaa haardt som andre, og der kunde maaske dog være Mulighed for at ansætte en Rejsepræst eller lignende. Jeg kender en Familie fra Arnum, der sender sit Barn til Konfirmation helt til Haderslev en 5—6 Mil borte, og jeg ved mange andre Familier, der ønskede at faa deres Børn konfirmeret i det tyske Sprog, men ikke kan faa Lejlighed til det. Det er Tilstande, som ikke er ønskelige, og som efter min Mening nok kunde afhjælpes.

Maa jeg lige sige et Par Ord angaaende den paatænkte nye Stiftsinddeling. Jeg mener, at det baade af Pietetshensyn og af praktiske kirkelige Grunde vilde være godt at holde de nye Landsdele samlede, saa at der bliver en ensartet Ordning. Om det bliver Ribe Bispesæde eller Haderslev Bispesæde, som samler det hele, synes jeg er mindre vigtigt — jeg antager, at Beboerne dernede kunde ønske, det blev Haderslev, som blev Bispesæde —, men jeg synes, at baade praktiske Grunde og Pietetshensyn taler for, at Landsdelene kommer under det samme kirkelige Styre.

Jeg vil haabe, at man i det Udvalg, som disse Lovforslag vil blive henvist til, kan tage Hensyn til de Ønsker, jeg her har fremsat. Jeg kunde jo ogsaa udtale Haabet om, at den højtærede Kirkeminister, inden disse Lovforslag bliver til Lov, bruger den Myndighed, han har, til at tilfredsstille de Ønsker, som vi allerede er fremkommet med, f. Eks. i Løgumkloster, Tinglev og Graasten; dær har det tyske Mindretal meget stærkt ønsket at faa ansat Andenpræster.

Bording: Det, der giver mig Anledning til at tage Ordet i denne Sag, er et Par Enkeltheder i de forskellige Lovforslag. I Forslag til Lov om Menighedsraad staar der i § 6, 2det Stykke: „Naar Valg skal foretages efter denne Lovs Regler, bekendtgøres det ved alle regelmæssige Gudstjenester i Menighedsraadskredsen den sidste Søndag i August og den første Søn-

dag i September Maaned.“ Det vil altsaa sige, at alle, der ikke er i Kirke de nævnte Søndage, kan risikere slet ikke at faa at vide, at Valglisten skal affattes. Dette synes mig at være en underlig Maade at bekendtgøre paa, hvis man vil søge at interessere Vælgerne for de kirkelige Valg; det ser næsten ud, som om man ønsker, at saa faa som muligt skal optages paa Valglisten, siden Bekendtgørelsen skal være saa mangelfuld. Og det er ikke alene dem, som tilfældig ikke kommer i Kirke de nævnte Søndage, og dem, som overhovedet ikke gaar i Kirke, der kan faa vanskeligt ved at faa at vide, at Valglisten skal affattes; thi Bestemmelsen om, at Bekendtgørelsen kun skal ske ved de regelmæssige Gudstjenester, opfatter jeg saaledes, at Bekendtgørelsen f. Eks. ikke vil finde Sted ved de Gudstjenester, som holdes af en anden Præst end den, der bor i Sognet, for de Medlemmer af Sognemenigheden, der har engageret en saadan. Forholdet er jo det, at adskillige Præster benytter Prædikestolen til i høj Grad at fordømme anderledestænkende, og de, som ikke har Lyst til at høre derpaa, samler sig saa om en anden Præst. Men disse Mennesker har maaske dog ligesaa stor Interesse for de kirkelige Spørgsmaal som de, der søger Sognepræsten. Jeg kan fuldstændig slutte mig til de Udtalelser, som mit Partis Ordfører og ogsaa andre Talere har fremsat om, at Valgret til Menighedsraadene skal gives til alle, som staar i den danske Folkekirke, men jeg tvivler noget om, at Flertallet her i Salen og den højtærede Kirkeminister vil gaa med dertil. Men vil man ikke det, synes jeg i hvert Fald ikke, man skulde gaa til at indskrænke Bekendtgørelsesmaaden i en saadan Grad, at det kun bliver faa, som optages paa Valglisten. Man burde vedtage en Bestemmelse om, at Bekendtgørelsen ogsaa skal ske i de lokale Blade. Jeg synes, det er det mindste, man maa gøre i den Henseende, hvis man ikke vil gaa med til, at alle, der er Medlemmer af Folkekirken, faar Valgret.

Det samme gælder med Hensyn til Valgenes Afholdelse. Der staar i § 8, 2det Stykke, at „Bekendtgørelse om Tid og Sted for Valget sker ved alle regelmæssige Gudstjenester i Menighedsraadskredsen de to første Søndage i November og i øvrigt saaledes, som Valgbestyrelsen finder formaals-tjenligt.“ Det overlades altsaa her til Valgbestyrelsen, om den vil bekendtgøre Valget paa anden Maade, f. Eks. gennem Bladene. Men efter min Erfaring er der mange Præster, der ikke vil tillade, at Valget bekendtgøres